

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การศึกษาความสัมพันธ์ของคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจโดยรวม ของนักท่องเที่ยว วัดไชยวัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เสกฐวุฒิ ชนะทรัพย์

สาขาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การศึกษาและวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว วัดไชยวัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งการศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสินค้าและบริการ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสุขอนามัย และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.917 โดยการเก็บแบบสอบถามใช้วิธีสุ่มตัวอย่างการเลือกตัวอย่างสะดวกสบาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ช่วงอายุคือ 21-30 ปี เป็นนักเรียนนักศึกษา เดินทางกับกลุ่มเพื่อน การศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี เป็นคนเอเชียมากที่สุด เหตุผลในการเดินทางคือ พักผ่อนในวันหยุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสินค้าและบริการ ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสุขอนามัย และความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงิน

คำสำคัญ : คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว, ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยว

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

A Study on the Correlation of Quality of Tourism Destination with Satisfaction of Tourists at Chaiwattanaram Temple, Ayutthaya Province Settawut Chanasub

Tourism Industry and Hospitality Management, Faculty of Humanities and Social Sciences
Suan Sunandha Rajabhat University

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the correlation of the quality of tourism destination with satisfaction of tourists at Chaiwattanaram temple, Ayutthaya Province in three aspects: 1.the correlation on product and service quality 2.the correlation on satisfaction and hygiene quality and 3.the correlation on satisfaction and the worth quality. The samples of this study were 400 Thai and foreigners who visited Chaiwattanaram temple. The questionnaire was used as a research instrument with reliability of 0.917 from convenience sampling. Statistics used in data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson correlation coefficient. The findings indicated that most of tourists came to visit Chaiwattanaram temple are female age between 21-30 years. Most of them are students travelling with friends. Their education is bachelor degree. Their nationality is Asian. The reason of their travelling is for relaxing on weekend. The Satisfaction correlated with product and service quality, the satisfaction correlated with hygienic quality and the satisfaction correlated with the worth quality

Keywords : Quality of tourism destination, Satisfaction, Tourist

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ประเทศไทยเป็นชาติอันอุดมไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่มนุษย์สร้างขึ้น อีกทั้งยังมีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีศาสนาพุทธเป็นศาสนาคู่บ้านคู่เมืองอันเป็นศาสนาประจำชาติ ตั้งแต่อดีตกาล ในปัจจุบันสังคมของโลกเคลื่อนตัวไปอย่างไม่หยุด อุตสาหกรรมต่างๆ เจริญเติบโตขึ้นอย่างก้าวหน้า และในปัจจุบัน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้กลายเป็นอุตสาหกรรมสำคัญอันดับต้นๆ ที่ผลักดันเศรษฐกิจของโลกให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดย่อน เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตเป็นสินค้าหลักของโลกทั้งภายในประเทศ นอกประเทศ ระหว่างประเทศ และเกิดขึ้นในหลากหลายประเทศแทบทั่วโลก ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การท่องเที่ยวเป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างเห็นได้ชัด กระตุ้นให้เกิดการขยายตัว การจ้างงาน สร้างอาชีพ กระจายรายได้ รวมไปถึง การลงทุนทางธุรกิจอีกมากมาย เป็นการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และในปัจจุบันนั้น การแข่งขันทางธุรกิจท่องเที่ยวมีอัตราสูงมากขึ้นในทุกๆ ปี

สาเหตุที่เลือกการศึกษาคุณภาพของวัดไชยวัฒนาราม เนื่องจาก เป็นวัดที่มีความโดดเด่นในสมัยกรุงศรีอยุธยา อีกทั้งเป็นวัดสำคัญเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เป็นการศึกษา สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม และ วิถีชีวิตของชาวกรุงศรีได้เป็นอย่างดี แสดงให้เห็นถึงความวิจิตรอ่อนช้อยของช่างในสมัยกรุงศรี อีกทั้งยังปรากฏใน นวนิยายต่างๆ อาทิเช่น นิยาย

เรื่อง บุพเพสันนิวาส และในปี 2561 ยังได้ทำเป็นละครทางไทยทีวีสีช่องสามเป็นที่นิยมและประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เป็นที่ติดหูของคนทั่วไปจนอยากเดินทางมาท่องเที่ยว (ไทยรัฐ : 4 เมษายน 2561)

ดังนั้นคณะผู้ทำวิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ของคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว วัดไชยวัฒนาราม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การนำไปปรับปรุงแก้ไข ในส่วนที่ควรแก้ไข ให้หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลนำไปวางแผนพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งยังสำรวจถึงการบริการในด้านต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดการพัฒนาในหลายด้าน เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติในอนาคต รวมไปถึงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวให้ประชาชนได้เข้าถึงและรับรู้ข้อมูล เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยว (Tourism) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2543 : 44) หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งชั่วคราว ไปด้วยความสมัครใจ และไม่ใช้เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ในด้านการประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ เพื่อพักผ่อน เพื่อนันทนาการหรือศาสนา เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬาและบันเทิง เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ เพื่องานอดิเรก เพื่อเยี่ยมญาติมิตร เพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ และเพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว โดยได้รับความรู้และความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา : 2548)

องค์การการท่องเที่ยวโลก(WTO) ได้มีการกำหนดไว้เป็นแนวทางว่าคุณภาพก็คือผลลัพธ์ที่เกิดจากกระบวนการในการตอบสนองความต้องการ ความพึงพอใจความจำเป็นและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในการนำเสนอขายสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ในราคาที่ยอมรับได้ องค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างคุณภาพด้านการท่องเที่ยว ดังนี้ ประเด็นทางการค้า จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำการค้า สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว การทำการตลาด และการแข่งขันซึ่งทางองค์การการท่องเที่ยวโลกก็ได้มีการประสานอย่างใกล้ชิดกับทางด้านที่ประชุมแห่งสหประชาชาติด้านการค้าและรวมไปถึงการตกลงร่วมมือกับองค์การการค้าโลก โดยวัตถุประสงค์หลัก ก็เพื่อที่จะได้อาศัยกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ มาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายทางด้านการค้าที่เฉพาะเจาะจงกับการท่องเที่ยว ประเด็นทางด้านผลกระทบของการท่องเที่ยวที่มีต่อสังคม ซึ่งก็จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม คุณธรรม และงานหลักก็จะเกี่ยวกับการปกป้องและคุ้มครองการทำทารุณทางเพศกับเด็ก และสตรีที่อยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการรณรงค์และส่งเสริมในการสร้างมาตรฐาน

ดังกล่าว ประเด็นทางด้านสวัสดิการและความปลอดภัย จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องว่า สินค้าและบริการที่มีการนำเสนอขายให้กับนักท่องเที่ยว นั้น จะต้องไม่เป็นการทำให้นักท่องเที่ยวได้รับอันตรายทั้งต่อชีวิตและร่างกายและทรัพย์สิน ตัวอย่างเช่น การท่องเที่ยวแบบผจญภัยนั้น นักท่องเที่ยวจะต้องมีการทำประกันเพื่อกันคุ้มครองประเด็นทางการการมีมาตรฐานด้านคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นส่วนไหนของแหล่งท่องเที่ยว และสินค้าและบริการนั้นจะต้องมีคุณภาพที่มีมาตรฐาน

วิลลิสท์ ทรายงูร (2526 : 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจ กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของเราและมีความสัมพันธ์กับโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว-ดี พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

องค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ เป็นความพึงพอใจในการบริการที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ เป็นผลของการรับรู้และประเมินคุณภาพของการบริการในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับและสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับจริงจากการบริการในแต่ละสถานการณ์การบริการหนึ่ง ซึ่งระดับของความพึงพอใจอาจไม่คงที่ผันแปรไปตามช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักท่องเที่ยว (tourist) หมายถึง บุคคลที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยววัดไชยวัฒนาราม

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คุณภาพ (Quality) หมายถึง คุณลักษณะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม ประกอบด้วย คุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสุขอนามัยแหล่งท่องเที่ยว และ ด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด เป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือ เป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ ของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราνού โสภกา และคณะ(2554 : บทคัดย่อ) ได้สรุปงานวิจัยในหัวข้อ ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเมืองมรดกโลกของประเทศไทย กรณีศึกษา : อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชรและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชร เพื่อเป็นแหล่งโบราณสถานที่มีความดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมระดับโลก ซึ่งภาพรวมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเมืองมรดกโลก หน่วยงานภาครัฐยังคงมีบทบาทมากกว่าชุมชนในท้องถิ่น ทั้งนี้อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชร มีความแตกต่างกันในด้านพื้นที่ตั้ง ทำให้พบปัญหาในด้านการจัดการพื้นที่ที่

แตกต่างกัน เนื่องจากอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดปัญหาการรุกรานพื้นที่มรดกโลก ส่วนอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชร มีพื้นที่ตั้งแยกไปจากชุมชน แต่ก็ยังคงประสบปัญหาในพื้นที่ทับซ้อนกับที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ควรมีมาตรการในการอนุรักษ์พื้นที่ แผนการอนุรักษ์ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตควบคู่กันไป ทางด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยวเมืองมรดกโลกผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง ควรมีการสำรวจและปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสุขา สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทาง หรือป้ายสื่อความหมายที่เหมาะสม ที่รองรับขยะและสิ่งปฏิกูล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และทางด้านบริหารจัดการพัฒนาทรัพยากรบุคคล อบรมให้ผู้ประกอบการมีจิตบริการและความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวได้

โสภากาภรณ์ สุทธิศักดิ์ (2539: บทคัดย่อ) ได้สรุปผลการวิจัยในหัวข้อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี ของนักท่องเที่ยวชาวไทยไว้ดังต่อไปนี้ 1. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบุรี จากสื่อบุคคลเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจตามลำดับ 2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

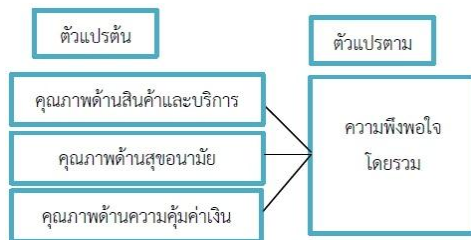
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เพชรบุรีไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี 3. ประโยชน์บางประการที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะได้รับมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนฐานทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี 4. ไม่มีสื่อใดมีอิทธิพลสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับระยะเวลาการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรี

ฉัตรชฎณ พิชัยกมลฉัตร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินศักยภาพและการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรีโดยผลการวิเคราะห์ค่าระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี พบว่า กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง มีค่าระดับอยู่ระหว่าง 58.75-51.04 จำนวน 9 แห่ง กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพปานกลาง มีค่าระดับอยู่ระหว่าง 51.03-43.32 จำนวน 6 แห่ง และกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่ำ มีค่าระดับอยู่ระหว่าง 43.31-35.60 จำนวน 5 แห่ง จากการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวมาทำการประเมินทั้งหมด 20 แห่ง เมื่อประเมินศักยภาพและวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวแล้วนั้น พบว่า กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงจะมีความปลอดภัยสูง เข้าถึงได้อย่างสะดวก มีจุดบกพร่องด้านการท่องเที่ยวเล็กน้อย กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพปานกลาง มีความสำคัญและคุณค่าไม่มากนัก มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพต่ำ เข้าถึงลำบาก ความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

วาสนา บุญมี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขต 9 และเขต 10 ผลการวิจัย พบว่า 1. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขต 9 และเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขต 9 และเขต 10 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3. ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขต 9 และเขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสินค้าและบริการ
2. ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสุขอนามัย
3. ความพึงพอใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงิน

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมและคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมและคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจโดยรวมและคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวางแผนเพื่อเลือกหัวข้อในการทำวิจัย หลังจากนั้นได้มีการทบทวนวรรณกรรมและเริ่มเขียนงานวิจัย หลังจากนั้นได้มีการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบการสุ่มตัวอย่าง การเลือกตัวอย่างสะดวกสบาย จำนวนที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 400 คน โดยใช้การเปิดตารางของ Taro Yamane (ตำราวิจัยสำรวจและวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว : 126) จากนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม 5,000 - 8,000 คน โดยประมาณ (ไทยรัฐ : 4 เมษายน 2561) หลังจากการเก็บข้อมูลได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลและอภิปรายผลตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้นประกอบด้วย ด้านข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวโดยมีหัวข้อที่ศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผู้ร่วมเดินทาง สัญชาติ เหตุผลในการเดินทาง ข้อมูลด้านคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ คุณภาพด้านสินค้าและบริการ คุณภาพด้านสุขอนามัย และ คุณภาพด้านความคุ้มค่าเงิน และ

ข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนารามข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ ใช้การหาความถี่สะสม ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หลังจากนั้นได้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้วิธีการหาค่าความ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

การแปลผลนั้นใช้ผลคะแนนที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยพร้อมกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายแต่ละระดับ ตามช่วงคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ระดับคะแนน	มากที่สุด	4.50 - 5.50
ระดับคะแนน	มาก	3.50 - 4.49
ระดับคะแนน	ปานกลาง	2.50 - 3.49
ระดับคะแนน	น้อย	1.50 - 2.49
ระดับคะแนน	น้อยที่สุด	1.00 - 1.49

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐานใช้การหาค่าของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สันผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าประสัมพันธ์สหสัมพันธ์ (Hinkle D.E, 1998 : 118) ไว้ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
.70 - .90	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
.50 - .70	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
.30 - .50	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

ผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนารามจำนวน 400 คน เมื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลและสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 1 ด้านข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

1.1 ข้อมูลด้านเพศของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	157	39.3
	หญิง	243	60.7
รวม		400	100

เมื่อได้ทำการจำแนกเพศพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 243 คน(ร้อยละ60.7) และเพศชายจำนวน 157 คน (ร้อยละ 39.3) ตามลำดับ

1.2 ข้อมูลด้านอายุของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว		จำนวน(คน)	ร้อยละ
อายุ	ต่ำกว่า 20	60	15
	20 – 30	150	37.5
	31 – 40	107	26.8
	41 – 50	48	12
	51ปีขึ้นไป	35	8.8
รวม		400	100

เมื่อได้ทำการจำแนกอายุพบว่า ช่วงอายุที่มากที่สุดคือ 20-30 ปี (ร้อยละ 37.5) ช่วงอายุรองลงมาได้แก่ 31 – 40 ปี(ร้อยละ 26.8) , น้อยกว่า 20ปี (ร้อยละ 15) , 41-50 ปี (ร้อยละ 12)ตามลำดับ และ ช่วงอายุที่น้อยที่สุดคือ 51ปีขึ้นไป (ร้อยละ8.8)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 ข้อมูลด้านอาชีพของนักท่องเที่ยงที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาชีพ รับราชการ	48	12
พนักงานบริษัท	82	20.5
ทำธุรกิจส่วนตัว	73	18.3
เกษตรกร/ประมง	28	7
นักเรียน/นักศึกษา	152	38
รับจ้างทั่วไป	10	2.5
อื่นๆ	7	1.8
รวม	400	100

เมื่อจำแนกตามอาชีพ อาชีพ ที่มากที่สุดคือ อาชีพ นักเรียน (ร้อยละ 38) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ อาชีพ พนักงานบริษัท (ร้อยละ 20.5), อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 18.3), อาชีพ ข้าราชการ (ร้อยละ 12), อาชีพ เกษตรกร ประมง กสิกรรม (ร้อยละ 7), อาชีพ ลูกจ้าง (ร้อยละ 2.5) และ อาชีพที่น้อยที่สุดคืออาชีพ อาชีพอื่นๆ (ร้อยละ 1.8)

1.4 ข้อมูลด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยงที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	32	8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	87	21.8
อนุปริญญา	70	17.5
ปริญญาตรี	181	45.3
สูงกว่าปริญญาตรี	30	7.5
รวม	400	100

เมื่อจำแนกระดับการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่มากที่สุดคือ ปริญญาตรี (ร้อยละ 45.3), รองลงมาได้แก่ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 21.7), อนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 17.5), ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย(ร้อยละ 8) ตามลำดับ และ ระดับที่น้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 7.5)

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
 ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
 วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.5 ข้อมูลด้านผู้ร่วมเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ผู้ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	44	11
ครอบครัว	147	36.8
กลุ่มเพื่อน	160	40
กลุ่มคนทำงาน	21	5.3
อื่นๆ	28	7
รวม	400	100

จำแนกประเภทผู้ร่วมเดินทาง ผู้ที่ร่วมเดินทางด้วยมากที่สุดคือ ประเภท กลุ่มเพื่อน (ร้อยละ 40) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ครอบครัว (ร้อยละ 36.8), คนเดียว (ร้อยละ 11), อื่นๆ (ร้อยละ 7), และน้อยที่สุดคือ เพื่อนร่วมงาน (ร้อยละ 5.3)

1.6 ข้อมูลด้านสัญชาติของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สัญชาติ		
เอเชีย	373	93.3
ยุโรป	12	3
อเมริกัน	12	3
ออสเตรเลีย	0	0
แอฟริกัน	3	0.8
อื่นๆ	0	0
รวม	400	100

จำแนกประเภทของสัญชาติของตัวอย่าง มากที่สุดคือ สัญชาติเอเชีย (ร้อยละ 93.3) รองลงมา อันดับเท่ากัน ได้แก่ ยุโรป(ร้อยละ12) และ อเมริกัน (ร้อยละ12), (ร้อยละ), (ร้อยละ) ตามลำดับ และ สัญชาติที่น้อยที่สุดคือ สัญชาติ แอฟริกา (ร้อยละ 0.7) ไม่พบสัญชาติ ออสเตรเลียและสัญชาติอื่นๆ

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.7 ข้อมูลด้านเหตุผลในการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

n = 400

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เหตุผลในการเดินทาง		
พักผ่อนในวันหยุด	161	40.3
ศึกษาประวัติศาสตร์	84	21
ตามรอยละครทางโทรทัศน์	150	37.5
ติดต่อธุรกิจ	2	0.5
อื่นๆ	3	0.8
รวม	400	100

เมื่อจำแนกเหตุผลในการเดินทาง เหตุผลที่มากที่สุดคือ พักผ่อนในวันหยุด (ร้อยละ 40.3) รองลงมาตามลำดับได้แก่ ตามรอยละครทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 37.5), ศึกษาประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 21), อื่นๆ (ร้อยละ 0.3) น้อยที่สุดคือ ติดต่อธุรกิจ (ร้อยละ 0.5)

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของคุณภาพสินค้าและบริการทางด้านของแหล่งท่องเที่ยว

คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลผล
คุณภาพด้านสินค้าและบริการ	3.69	.3498	มาก
1. วัดที่เยี่ยมชมมีประวัติศาสตร์เหมาะสมน่าสนใจ	4.06	.908	มาก
2. การบริการโดยทั่วไปของสถานที่ท่องเที่ยวมีคุณภาพ	3.85	.908	มาก
3. มีจุดประชาสัมพันธ์ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	3.79	.906	มาก
4. ร้านขายของที่ระลึกมีความหลากหลาย	3.63	.933	มาก
5. มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยให้บริการ	3.13	1.197	ปานกลาง

สรุปจากตาราง ค่าเฉลี่ยของด้าน คุณภาพสินค้าและบริการมีการแปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาลงไปแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยแปลผลอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้าน การให้บริการของมัคคุเทศก์ อยู่ในระดับปานกลาง

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของคุณภาพสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว

คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลงผล
คุณภาพด้านสุขอนามัย	3.25	.0493	ปานกลาง
1. แหล่งท่องเที่ยวมีถังขยะประจำจุดต่างๆ	3.30	1.005	ปานกลาง
2. มีห้องน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะอนามัย	3.23	1.033	ปานกลาง
3. ถังขยะภายในห้องน้ำ	3.18	.960	ปานกลาง
4. จุดให้บริการนักท่องเที่ยวสะอาดถูก	3.30	.917	ปานกลาง
5. มีแม่บ้านคอยทำความสะอาดห้องน้ำ	3.27	.976	ปานกลาง

สรุปจากตาราง ค่าเฉลี่ยด้าน สุลักษณะอนามัยมีการแปลงผลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 3.25 เมื่อพิจารณาลงไปในแต่ละด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยแปลงผลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ตารางที่ 4 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของคุณภาพความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลงผล
คุณภาพด้านความคุ้มค่าเงิน	3.82	.8573	มาก
1. ราคาสถานที่ท่องเที่ยวมีความเหมาะสม	3.90	.904	มาก
2. ราคาค่าบริการที่ท่องเที่ยวมีความคุ้มค่า	3.91	.841	มาก
3. สินค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยวมีราคาที่เหมาะสม	3.75	.867	มาก
4. ค่าพาหนะเดินทางมีความเหมาะสมกับระยะทาง	3.82	.829	มาก
5. ของที่ระลึกราคาสมกับคุณภาพ	3.72	.855	มาก

สรุปจากตาราง ค่าเฉลี่ยด้านความคุ้มค่าของเงินที่จ่าย มีการแปลงผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาลงไปแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยแปลงผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	SD	การแปลงผล
ความพึงพอใจโดยรวม	3.81	.874	มาก

สรุปจากตารางความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 แปลงผลได้ในระดับมาก

1. จากตารางพบว่าเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ช่วงอายุคือ 21-30 ปี เป็นนักเรียนนักศึกษา เดินทางกับกลุ่มเพื่อน การศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี เป็นคนเอเชียมากที่สุด เหตุผลในการเดินทางคือ

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

พักผ่อนในวันหยุดค่าเฉลี่ยของด้าน คุณภาพสินค้าและบริการมีการแปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพิจารณาลงไปแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยแปลผลอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการให้บริการของมัคคุเทศก์ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยด้าน สุขลักษณะอนามัยมีการแปลผลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ 3.25 เมื่อพิจารณาลงไปในแต่ละด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยแปลผลอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ความคุ้มค่าของเงินที่จ่าย มีการแปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 เมื่อพิจารณาลงไปแต่ละด้าน พบว่า แต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยแปลผลอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 แปลผลได้ในระดับมาก

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน ดำเนินตามขั้นตอนและปรากฏผลดังนี้

การกำหนด สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว

H_1 : ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว

การกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

$$\alpha = 0.01$$

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน

	ความพึงพอใจโดยรวม	คุณภาพด้านสินค้าและบริการ
ความพึงพอใจโดยรวม	1	.399
คุณภาพด้านสินค้าและบริการ	.399	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 แสดงว่าเมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว พบว่าค่า sig เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อย α ที่ตั้งไว้ (0.01) ซึ่งไม่ยอมรับ H_0 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสินค้าและบริการของแหล่งท่องเที่ยว

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน ดำเนินตามขั้นตอนและปรากฏผลดังนี้

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การกำหนด สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว

H_1 : ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว

การกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

$$\alpha = 0.01$$

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน

	ความพึงพอใจโดยรวม	คุณภาพด้านสุขอนามัย
ความพึงพอใจโดยรวม	1	.164
คุณภาพด้านสุขอนามัย	.164	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 7 แสดงว่าเมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว พบว่าค่า sig เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อย α ที่ตั้งไว้ (0.01) ซึ่งไม่ยอมรับ H_0 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านสุขอนามัยของแหล่งท่องเที่ยว

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน ดำเนินตามขั้นตอนและปรากฏผลดังนี้

การกำหนด สมมติฐานทางสถิติ

H_0 : ความของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

H_1 : ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

การกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

$$\alpha = 0.01$$

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยวโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน

	ความพึงพอใจโดยรวม	ความคุ้มค่าเงิน
ความพึงพอใจโดยรวม	1	.375
ความคุ้มค่าเงิน	.375	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 7 แสดงว่าเมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจโดยรวมกับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยวพบว่าค่า sig เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อย α ที่ตั้งไว้ (0.01) ซึ่งไม่ยอมรับ H_0 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวม มีความสัมพันธ์กับคุณภาพด้านความคุ้มค่าเงินของแหล่งท่องเที่ยว

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านคุณภาพของสินค้าและบริการกับความพึงพอใจโดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ นักท่องเที่ยวรู้สึกประทับใจ พึงพอใจที่ได้มาเยี่ยมชม บรรยากาศสบาย ตอบสนองความต้องการมาพักผ่อนในวันหยุด ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่ง สินค้าและบริการมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ส่งผลให้ความพึงพอใจมากตามไปด้วย ทั้งในเรื่องของตัวสินค้า การบริการ และปัจจัยด้านอื่นๆ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและมีความสุขที่ได้มาเยี่ยมชมวัดไชยวัฒนาราม

ด้านคุณภาพสุขลักษณะอนามัยกับความพึงพอใจโดยรวมพบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กันในด้านของการทำความสะอาดให้ดูเรียบร้อย แหล่งท่องเที่ยวที่น่าเยี่ยมชมเนื่องจากว่า แหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการคุณภาพด้านสุขลักษณะอนามัยที่อยู่ในระดับดี ทำให้

ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวออกมาดี นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ และให้คะแนนคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการจัดการเรื่องของขยะได้ดี มีคนคอยให้บริการนำห้องน้ำแนะนำ และดูแล ส่งผลให้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวออกมาเป็นที่น่าพึงพอใจ

ด้านคุณภาพความคุ้มค่าเงินกับความพึงพอใจโดยรวมพบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์ในด้านของค่าเข้าชมและสินค้า เนื่องจากค่าเข้าชมและอัตราการเข้าแหล่งท่องเที่ยวมีราคาถูก สินค้ามีคุณภาพ มีการบริการที่ดี การเดินทางและการใช้จ่ายเงินไม่อยู่ในอัตราที่สูงเกินไปนักท่องเที่ยวสามารถจ่ายได้ ไม่มีการเก็บค่าบริการหลายครั้ง อีกทั้งยังมีสินค้าของฝากให้เลือกซื้อในราคาถูกบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและให้คะแนนคุณภาพทั้งสองด้านในระดับมาก

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ข้อเสนอแนะ

หลังจากได้ทำการศึกษาแล้วผู้วิจัยเห็นว่าในเรื่องของการศึกษาแรงจูงใจในการเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวควรศึกษาและพัฒนาต่อและในหัวข้อการสร้างรายได้เพิ่มจากการที่คนไทยนิยมแต่งชุดไทยเข้าวัดควรศึกษาเพิ่มเติมเช่นกัน ในด้านของแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการที่ดีอยู่แล้วสามารถบริหารและรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอในแต่ละวันมีแค่ด้านสุขอนามัยที่ควรเพิ่มคุณภาพอีกเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพครบในทุก ๆ ด้าน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558 – 2560. ค้นเมื่อ [10 มีนาคม 2561] จาก http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114.

จิราอนุช โสภาและคณะ. (2554). ศักยภาพการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเมืองมรดกโลกของประเทศไทย กรณีศึกษา : อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชรและอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

จุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ. (2554). ,ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของวัดโสธรวรารามวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ฉัตรชฎณ พิชัยกมลฉัตร. (2550). การประเมินศักยภาพและการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรีโดยผลการวิเคราะห์ค่าระดับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

รัมภาภัก ฤกษ์วีระวัฒนา. (2559). ตำราสารวิทยาการสำรวจและวิจัยสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่1) กรุงเทพมหานคร: มัลติมีเดียมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

वासना บุญมี. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขต 9 และเขต 10. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

วิมลสิทธิ์ หทรายกูร.(2526). พฤติกรรมของมนุษย์กับสภาพแวดล้อมกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไทยรัฐ. (2561). ข่าวละครบุพเพสันนิวาส. ค้นเมื่อ [7 เมษายน 2561] จาก <https://www.thairath.co.th/content/1247771>.

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- โสภารณ สุทธิศักดิ์. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับระยะเวลาในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Hinkle, D.E. William, W. & Stephen G. J. (1998). **Applied Statistics for the Behavior Sciences**. 4th ed. New York: Springer Publishing.